

Det er i loven endvidere fremhævet, at der også kan ydes erstatning, såfremt der er rimelig sandsynlighed for, at en skade skyldes *smitte fra en vaccineret person*.

Da man må forudse, at udviklingen kan medføre, at sundhedsmyndighederne finder anledning til at anbefale vaccinationer også mod andre smitsomme sygdomme end dem, der tilbydes gratis i medfør af lov om tilbud om gratis vaccination mod visse sygdomme, *kan indenrigsministeren* efter § 1, stk. 3, *udvide vaccinationsskadeerstatningslovens område* til at omfatte vaccination mod andre smitsomme sygdomme, der foretages i offentlig interesse.

Ifølge § 4 skal *ydelse* efter loven være følgende:

1. sygebehandling, optræning og hjælpemidler m. m.,
2. erstatning for tab af erhvervsevne,
3. erstatning for varigt mén,
4. overgangsbeløb til efterladte ved dødsfald,
5. erstatning for tab af forsørger,

hvor de under 2.–5. nævnte erstatningsformer træder i stedet for de hidtidige invaliditets- og forsørgertabserstatninger.

I § 5 er opremset, hvilke af reglerne i *arbejdsskadeforsikringsloven* der skal anvendes på sager efter vaccinationsskadeerstatningsloven.

Skaden må som efter den hidtil gældende vaccinations-skadeerstatningslov med rimelig sandsynlighed antages at være *forårsaget af vaccinationen*. Det vil ofte være vanskeligt at afgrænse vaccinationsskader fra sygdomme, som tilfældigvis opstår samtidig med vaccinationen, men uden årsagsmæssig sammenhæng hermed.

Spørgsmålet om årsagssammenhæng mellem vaccination og sygdom må som hidtil bero på et skøn over samtlige foreliggende omstændigheder. Dette skøn henlægges som efter de hidtil gældende regler til sikringsstyrelsen, der ligeledes skal behandle spørgsmål om årsagsforbindelse i sager om erstatning i henhold til arbejdsskadeforsikringsloven og værnepligtserstatningsloven.